

SUPERVIZE KAZATELŮ V ČCE

A) Zpráva koordinátora

Interní supervize kazatelů ČCE vychází z rozhodnutí 4. zasedání 31. synodu ČCE v roce 2006. V následujících letech byla vytvořena koncepce interní supervize a někteří kazatelé a kazatelky byli vyškoleni k supervizní práci mezi kazateli a pracovníky ČCE. Dnes se interní supervize poskytuje na základě Supervizního programu ČCE (poslední novelizaci přijalo 3. zasedání 34. synodu ČCE), Směrnice pro supervizi ČCE a Plánu kontinuální podpory supervizorů ČCE. Na posledním zasedání synodu byla interní supervize také zařazena do programu celoživotního vzdělávání kazatelů. Supervize je prostřednictvím koordinátora zastoupena v Komisi pro celoživotní vzdělávání kazatelů.

V rámci tohoto programu bylo v roce 2016 poskytnuto 77 individuálních a 38 skupinových supervizí. Z toho 29 supervizí bylo placených. Tentokrát o proplacení náhrady nikdo z kazatelů a kazatelek nepožádal. Služeb supervize se v církvi využívá víc, než nabízí tento program. Jednak prostřednictvím externí supervize, jednak prostřednictvím intervizních skupin, tedy jakýchsi „svěpomocných skupin“, či „peer skupin“, které si organizují sami kazatelé a kazatelky. Výhodou interní supervize kromě finanční stránky je to, že supervizor je dobře obeznámen s pracovním kontextem supervidovaných. Důvodem pro využití služeb externí supervize je maximální odstup supervizora od pracovního prostředí supervidovaného, což může umožnit reflexi vlastní praxe z většího odstupu.

V poslední době jsme byli dotazováni, zda bychom také nemohli v případě potřeby nabídnout supervizní podporu staršovstvům. Na základě toho jsme se pokusili rozšířit vzdělání interních supervizorů v týmové supervizi. Tento kurz nakonec nebyl zorganizován, protože se ukázalo, že pro absolvování takového kurzu nemáme přiměřenou předchozí průpravu. Proto jsme se rozhodli připravit kurz, který by zvýšil naše kompetence v supervizi ve skupině. Tento kurz připravujeme s PhDr. Milanem Kinkorem. Financován bude z peněz, které jsme obdrželi od HEKSu na vzdělávání, a které jsme v předchozích letech nevyčerpali (ve fondu supervize z tohoto grantu zůstává 84 200 Kč). Tento kurz nebude nahrazovat stávající setkání, která se konají dvakrát do roka. Jarní setkání je zaměřeno na reflexi naší supervizní práce, tato setkání vede zpravidla PhDr. Jan Šíkl. Podzimní setkání se zaměřuje na specifická témata související s praxí kazatelů a kazatelek naší církve. Tématem loňského setkání byl syndrom vyhoření a lektoroval ho Mgr. Roman Pešek.

V tomto roce došlo k jedné změně v organizaci interní supervize. Organizaci supervizního programu zajišťuje tříčlenný koordinační tým, jehož členy jsou tento rok kromě koordinátora také Magdaléna Trgalová a Ivan Ryšavý.

Poslední dva roky jsme prezentovali náš supervizní program na supervizní konferenci organizované Českými institutem pro supervizi. Byla to příležitost setkat se supervizory a supervizními přístupy z jiných oblastí pomáhajících profesí. Otevřela se nám tak možnost vzájemné spolupráce a navíc se ukazuje, že rozvoj supervize v naší církvi probíhá podobně a časově téměř paralelně s rozvojem supervize v jiných profesních kontextech.

Zájem o spolupráci a podporu v rozvoji supervize v církvi zazněl i z ekumeny (mj. i ze Slovenska). Zatím jsme ve stadiu zjišťování, o co by byl vlastně zájem a co bychom mohli nabídnout.

Další informace a materiály, které souvisejí se supervizí, jsou dostupné na webových stránkách <http://supervize.evangel.cz/>.

Jiří Weinfurter, koordinátor supervize